USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 5,** se sídlem Legerova 7, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 A 185/2017 – 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 17. 10. 2017 prostřednictvím Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 5. 10. 2017, směřující proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) městského soudu, jímž byla odmítnuta stěžovatelova žaloba proti nezákonnému zásahu žalovaného jakožto opožděná. Městský soud tuto kasační stížnost postoupil Nejvyššímu správnímu soudu poté, co mu byla doručena prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 11. 10. 2017. Z obálky kasační stížnosti je zřejmé, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána k poštovní přepravě dne 9. 10. 2017.

[2] Ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 9. 2017 [náhradním doručením ve smyslu § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů].

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[k]*asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

Z ustanovení § 106 odst. 4 téhož zákona se pak podává, že „[k]*asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. navíc platí, že „[l]*hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování včasnosti podání kasační stížnosti vycházel ze zjištění, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 21. 9. 2017. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto uplynula dne 5. 10. 2017 (čtvrtek). Kasační stížnost byla stěžovatelem podána k poštovní přepravě dne 9. 10. 2017, a je tudíž zřejmé, že se tak stalo až po marném uplynutí lhůty zákonem k tomuto úkonu stanovené.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Pro případ opožděného podání kasační stížnosti je zákonem výslovně vyloučeno prominutí zmeškání lhůty k tomu úkonu (stěžovatel o to ostatně ani nežádal). Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než opožděnou kasační stížnost odmítnout.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu